

родъ, което полегка-лека се извършило. А за по успѣшно распространеніе на Християнската Вѣра между Българитѣ, двамата братія Кирилъ и Методій, най напредъ се принудили и сжстали бжлгарската азбукâ; и на новосжставената тая азбука, тѣ и привели священното Писаніе. Разумѣва се че като четяли нашитѣ Праотци Евангеліето и другитѣ священни книги на говоримія тогавашенъ языкъ, като слушали при това и въ церквитѣ Божественатâ службâ на сжщія языкъ, тѣ и много по съ драго сжрдце и по бжржи приѣмвали Християнската Вѣра. —

Отъ горѣизложенното става явно, че гржцката Цариградска Патриаршія е придобылâ, и е ималâ голѣмо вліяніе вржхъ бжлгарскія народъ въ духовно-управително отношеніе. Всичко това впрочемъ вжзбудило у тогавашнія Римски Священноначалникъ Папа Никола I голѣмо завистливо сжперничество, и спорядъ това, и сношеніята между Римскитѣ Папи и гржцкитѣ Цариградски Патріарси взели да ставатъ отъ день на день, отъ година на година, по натѣгнати и по неблаговолни. Тжй вжзбуденитѣ обаче тѣхни сжперничества: поставили бжлгарското царство, и въобще бжлгарскія народъ въ едно най затрудително положеніе. — Тія сжпернически стжлкновенія между Римскитѣ Папи и гржцкитѣ Патрици, сж ставали въ проджленіе на повечето отъ 100 години, до привземањето на бжлгарското царство отъ гржцкія царь Ив. Цимисхія, много по натѣгнати. —

Въ 869 г. царь Борисъ е предложилъ и молилъ Римскія Папа да ржкоположи Архиепископъ на Бжлгарія, но Паптата се отнеслъ лукаво къмъ Царь Бориса, и му отказалъ. Тая е была най главната причина, за дѣто Царь Борисъ вжзнегодувалъ срещу Паптата; и въ 8-я Вселенски Сжборъ въ Никея въ 870 година, той испратилъ за това нарочно Посланици съ заповѣдь: „*да се присѣдини бжлгарската Черкова къмъ гржцката Цариградска*„. Това и станало съ силното сждѣйствие на Патріарха Фотія. Вѣроятно е: че въ тоя Вселенски Сжборъ между другитѣ подбудителни важни причини, въ слѣдствие на